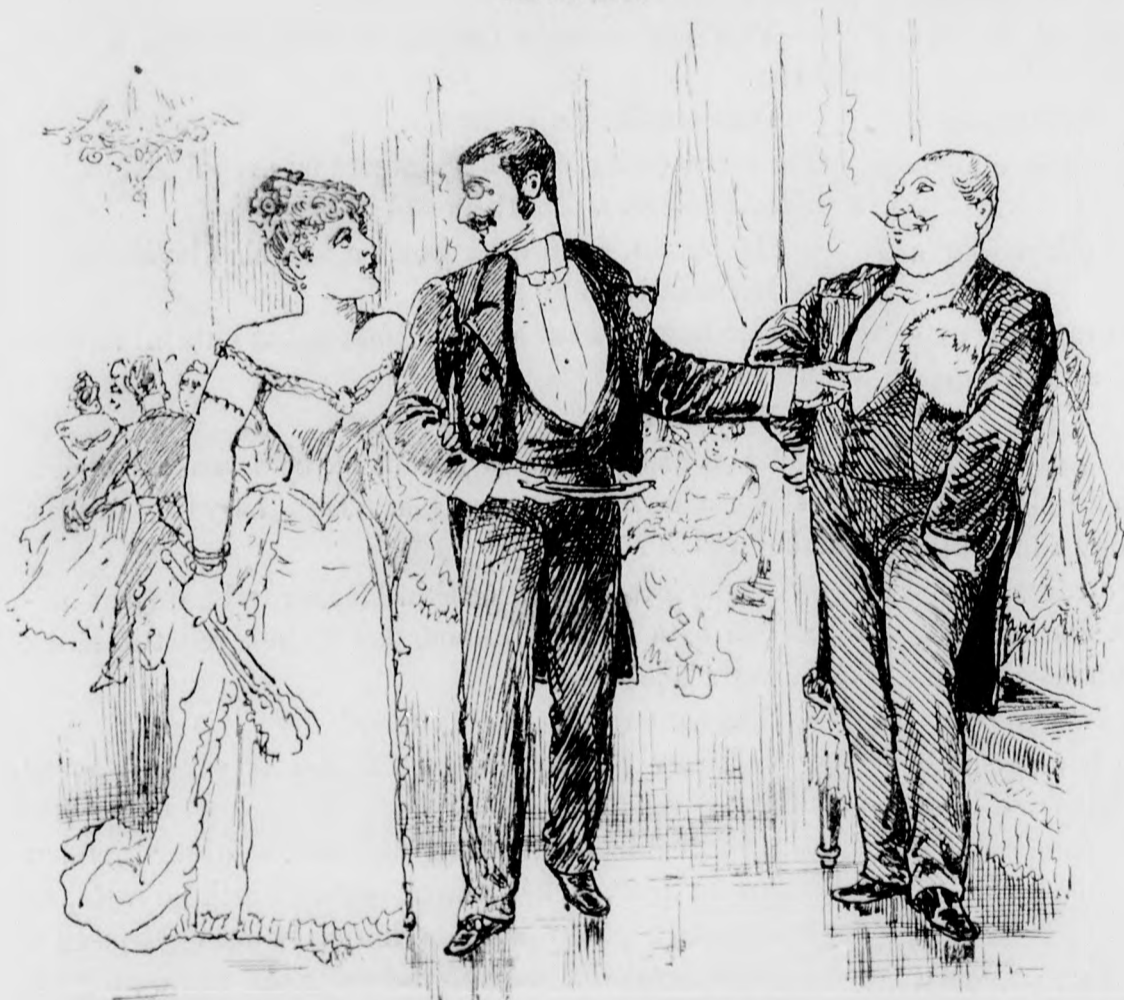

VIII. kötet.

Budapest, 1893. márczius 5-én.

10. szám.

Maliczia.

Egy igen szürke szakálu úri ember fiatal leányt vett el. Hogy a feleségéhez hozzá fiatalodjék, leborotváltatta a szakálát. Egy bál alkalmával a férj hóna alatt tartotta felesége hattyúprémes belépőjét. Egy régi udvarló a hattyúprémre mutatva azt mondja a szép asszonynak:

— Nagysám! kedves férje a hóna alá dugta a szakálát.

Rangján aluli.

Elpüfölte a kéményseprőlegény mulatozás közben a cigányprímást, mert nem húzta az ő nótáját.

— Hát Csicsó, miért nem vágta képen? — kérdik a cigánytól.

— Csak nem piskolom be a kezsemet egy kéményseprő pofájával, — válaszol a cigány méltatlankodva.

Finis mundi.

Ősz agg more megy a trafikba,
S három vasat leszúrva ott
Siránkozó hangon dohányt kér:
«Csak jó nagyot, csak jó nagyot!»

Az áruczikket kézbe kapva
Forgatja, nézi, át meg át;
És felsóhajt: «Hej ténsuram, már
Csakugyan elvész a világ!»

Kunsági B.

Ez is kereset.

— Papa, ma délelőtt öt forintot kerestem!

— Az nagyon szép, fiam, hogy valahára te is dologhoz látsz s nemcsak fogyasztasz, hanem keresz is. És hol kerested azt az öt forintot?

— Addig könyörögtem mamának, míg végre ide dobott öt forintot, hogy lerázzon a nyakáról.

Réges-régen történt, hogy a Sárrét egyik községében letelve Böki bíró uramnak a mandátuma, össze gyűlnek a falu bölsei bírókat választani. Böki bíró uram nemes hivataloskodása alatt a község bekecsét teljesen elnyűvén, azt a határozatot hozta a kupak-tanács, hogy bizók új bekecsét nem csináltatnak, mert sok az adó, kevés a «pénz»; hanem választanak olyan bírókat, a ki sok tudománya miatt érdemes is a bírói hivatalra s a hivatallal járó húsz forintra, no meg a kinek bekecs sem kell.

— De hát ki legyen az? — kérdi önmagától és a tanács többi tagjától is egyik böles.

— Kicsoda? — viszhangzék a másik hasonnemű böles-től. — Hát ki lenne más, mint Bogózi Lajos tekintetes úr. Sok iskolát kijárt ő kigyelme, fáintos okos ember, még bekecsét se kell neki csináltatni. Válasszuk meg ő kigyelmét, hadd viselje tanult ember a falu legelső hivatalát!

Sokan ugyan pränumeransok lévén a bírói hivatalra, nem igen tetszék nekik ez az indítvány; de látva a nevezetes többséget, jónak látták az ellenmondást kebelükben rejtve tartani, nemhogy szívük szándékát eltalálva a többiek, rájuk olvassák azt.

És úgy történt.

A néhány nap múlva megejtett bíróválasztáson tekintetes bogózi Bogózi Lajos hites ügyvéd s földbirtokos került ki győztesen az urnából. Nagyon nevetett a markába, mikor a választásról értesült.

Nem sokára tisztelgett nála a választó küldöttség s ékes szavakban kérte fel az őt ért nagy tisztesség elfogadására.

— Hát aztán azt hiszik kendtek, hogy elfogadom a községi bírószágot?

— Hát kérjük szeretettel a tekintetes urat, mi már csak oda biznánk ezt a fontos hivatalt a kigyelmed kezeibe, ha vissza nem utasitaná.

Pár pillanatig gondolkozott.

— Tudják, mit kendtek? Megtréfálok kendteket, elfogadom a bírószágot; de azt megmondom, hogy addig, mig én bíró leszek, ebben a faluban csend és rend lesz.

— Hát bizony jó is lesz az, — erősíték a küldöttség tisztelt tagjai, — épen azért adtuk a voksunkat a tekintetes úrra.

És Luji bátyánk tényleg el is foglalta a községi bírói széket. Pár nap múlva ott látjuk a törvényházban a bírói karosszékben ülve, valóságos felhőket eregetve egy öblös tajtpipából, a mint harsány hangon osztogatja a kisbíróknak a napi parancsokat.

Kemény legény volt, annyi bizonyos. Ugy ránczba szedte esküdt uraimékat, hogy úgy féltek tőle, mint a gyerekek a rekt'ram nádpálcájától.

Egyik borus őszi délután, a mint javában pipálgatott Luji bátyánk a bírói székben, szörnyen unatkozva, meglátja az ablakon át Vízi Jóska, egyik unokaöcsését, a ki csendbiztos volt, két pandurtól kísérvé.

— No még jó, hogy jön ez a fráter! — sóhajta fel, — legalább lesz kivel eltölteni ezt a nyavalyás időt.

— Adjon Isten jó napot, Luji bátyám!

— Adjon Isten neked is, Jóska öcsém! Hát hol jársz ebben a szomorú időben?

— Hát tudja, Luji bátyám, lopott jószágot keresünk.

— Lopott jószágot? Kié veszett el?

— Az Almássy gróf gulyájából loptak el a napokban 12 darab tinót, azt keressük. Most épen a Luji bátyám tanyájáról jövünk, ott is megnéztük. Már nyomon is vagyunk.

— Hm! öcsém, még az én tanyámon is néztétek?

— Néztük.

— Hát oztán nem találtátok?

— Nem.

— Nyomon vagytok?

— Nyomon.

— No akkor jó! — veté oda baljóslólag Luji bátyánk.

Szeget ütött az öregnek a fejében, hogy az ő kedves Vízi Jóska öcsese, daczára hogy községi főbíró, s mindig becsületes ember volt, mégis az ő tanyáján is megnézi a lopott jószágot, s mi több, még azt mondja, hogy nyomon van.

— No megállj Jóska, ezt nem viszed el szárazon! — gondolá magában.

— Várj egy perczig öcsém, kinézek ezekhez a cselédekhez.

— Csak tessék, Luji bátyám.

Oda künn pedig összekurjantotta az öreg a kisbírókat, s valamit súgott a fülökbe.

— Hát oztán, öcsém, itt van-e a megbízó leveled?

— Micsoda levél?

— Hát hogy azokat a lopott jószágokat kutatni te vagy kiküldve?

— Nincsen az.

Eközben nagy dobogás hallatszik be a tanácsszobába.

— Micsoda nagy dobogás az, Luji bátyám, mintha dulakodnának?

— Soh'se láttál olyat, öcsém. Három vadszamarat hajtottak ma be a község házához, kettejének most tesznek kötőféket a fejébe.

— Ejnye menjünk, nézzük meg!

— Várj egy perczet, a harmadikra is rákerül a sor azonnal.

Alig végzé el szavait Luji bátyánk, a mikor hirtelen felpattan az ajtó, s két izmos legény ugrik be rajta, az egyiknek nagy pányvakötél a karján, s azt egyenesen a Vízi Jóska nyakába dobva, nagyot ránt rajta, hogy a csendbiztos úr csak úgy nyekken. A másik meg hirtelen hátra köti a két kezét s a száját betömi.

— No, bíró uram, meg van már ez is.

— Jól van, fiaim, mindjárt kikapjátok a salláriumot, csak előbb vigyétek be ezt is a többihez, mert látjátok, milyen dühösen néz, hadd vigasztalódjék!

Azzal felnyalábolva a két legény Vízi Jóska csendbiztos uramat, annak minden rugkapálózása és ellenkezése daczára is szépen bevitték a dutyiba, a hol már hasonló állapotban várta a két pandúr.

Hármasban aztán elmélkedhettek a történetek és a történetendők felett.

Mindez azonban még nem elégítette ki a Luji bátyánk bosszuját. Ő még többet akart, s mit teve? Azonnal kihirdetette a faluban dobszó mellett, hogy Dobos Gábor híres rabló-betyárt két czimborájával pandúrnak öltözve elfogták, s a ki megakarja nézni, jöjjön a községhez, a hol egy garasért bárki is megnézheti. Egy lovas futárt pedig beküldött a járás székhelyére hasonló üzenettel, kérve, hogy elszállításukról a főszolgabíró úr gondoskodjék.

Csődült a nép a hirdetésre. Mindenki ismerte Dobos Gábor rabló-betyár híres tetteit. A kíváncsiság csak úgy hajtotta az embereket, asszonyokat és gyermekeket egyaránt. Mindenki látni akarta Dobos Gábort.

Luji bátyánk pedig egész nap torkaszakadtából magyarázta a folytonosan változó nézőközönségnek, hogy melyik Dobos Gábor, micsoda borzasztó tetteket vitt véghez, most is mit akart pandúrnak öltözve csinálni; de felismerte és elfogta.

Egyik néző szánta, a másik a pokol mélységes fenekére

küldte őket, s a nyelvét öltögette rájuk. Volt olyan is, a ki felismerte, mert egyszer már találkozott vele. Sőt egy megkérdezte a bíró úrtól, hogy vajjon mi sors vár most ezekre a szerencsétlenekre.

Luji bátyánk egy félóráig folytonosan magyarázta a torturákat, a melyeknek alá fogják őket vetni, végre is az akasztófán végezte.

S mindezt látni és hallani kellett a csendbiztos úrnak saját szemével és füleivel, tehetetlenül.

Végre másnap érkezett a szabadulás órája. A főszolgabíró hat pandur kíséretében eljött Dobos Gábor és társaiért. Mily nagy lön azonban meglepetése, mikor Dobos Gábor helyett az ő általa kiküldött Vízi Jóska csendbiztos és két társát látja gúzsba kötve, betömött szájjal, őrizve az egybegyűlt báméskodó sokaságtól és két vasvillás kisbírótól.

Mikor ebből a nem éppen kellemes helyzetből kiszabadult a csendbiztos, mint a veszett tigris rohant a Luji bátyánk fölkeresésére. Luji bátyánk azonban volt annyi sütnivalója, hogy nem várta be a főszolgabíró megérkezését, hanem jóelőre megugrott. S míg Vízi Jóska tehetetlen dühében a kardját, puskáját darabokra törte, addig Luji bátyánk a legjobb kedvvel mulatott a nagyváradi «Báránkyában» egy néhány czimborájával a jól sikerült esinyen.

s-r.

Falusi história.

Zöld erdőben jártam-keltem,
Török liljom nőtt körültem,
Tépegettem bokkrétába,
Ugy mentem el a csárdába.

A csárdásnak felesége
Legénynek nem ellensége,
S ráadásul az itczéhez
Egynek-másnak csókot is tesz.

Esteledett akkor tájban,
Ki sem ült még a korcsmában.
Egyedül volt a szép asszony,
Láng szemében, tűz az ajkon.

Megpillantá bokkrétámat,
Rá azonnal vágya támadt,
S addig kérte, míg végtére
Csókért övé lett cserébe.

Biz' a csókot hosszan mértem...
S tudja a kő, mért, miért nem,
Ép ezalatt — óh mi gyászos!
Betoppant ám a csapláros.

Jaj, átkozott török virág...
Az volt csak a török világ!
Nagy csoda, hogy élek ma is...
Kész a vész, hol nő s bor hamis.

Uhu.

Kivágta magát.

Atyafi. De már az nem mutat valami nagy bátorságra, hogy kend éppen a hátán kapott sebet a csatában.

Obsitos. Nem ért ahoz kend! Hiszen hátultaláló puskája volt az ellenségnek!

Atyafi. Hm! az már más!

Az előrelátó.

— Szántiszt úr, — szól a hivatalfőnök, — a hivatalos órák reggel 8—12-ig s délután 2—5-ig tartanak; ön pedig reggel is, délután is másfél órával később jár be.

— Főnök úr! — vág közbe a dorgált, — a statisztikából tudom, hogy a lipótmezei tébolyda számtisztekkal van tele, én pedig nem akarok oda jutni.

Kritika.

— Hát hogy tetszett a tegnapi darab, Pista bácsi?

— Jaj! Juczi lellem, nagyon komoly volt a'!

— Ugyan? hiszen vigjáték volt!

— Az ám bolondoztak vagy két óra hosszat, oszt' végül mindnyájan megházasodnak. Nem komédia a', akárki mit is mond, magamról tudom.

Vasuton.

Egy kevi atyafi Túr pásztón beszáll egy III-ad osztályu kupéba, a hol még mindenik oldalon van egy-egy üres hely, melyek közül egyet lefoglal. Egy természetes asszonyosság mellé kerülvén, nem volt valami irigylendő helyzete. Csak úgy csurgott róla az izzadtság.

— A feki vigye el! — kiáltott végre türelmetlenül, — mit szorongunk mi itt, mikor a tulsó oldalon még egy üres hely van? — Azzal kapja magát, s elfoglalja a tulsó oldalon levő üres helyet.

Alapos ok.

— Mégsem illik, — szól a feleség, — hogy Rózának nem fejezted ki részvétedet, hiszen komaasszonyunk!

— Ugyan hogy sérteném meg vele, — mondja a férj, — mikor az egész világ tudja, hogy örül a férje halála felett!

Újévi jó kívánat.

Béres. Engedje az úr Isten, gazd' uram, hogy még sokáig élhessen ebben az esztendőben, és hogy sohse lésék se bajt, se bánatot, se egyebet.

Gazda. Köszönöm, szögám, neked is ugyanazt kívánom.

A villás reggeli.

Két vidéki ember a fővárosban betér egy előkelő vendéglőbe s azon tanakodnak, hogy mit kellene rendelni, midőn hallják, hogy egy szomszéd asztalnál ülő úr villás reggelit rendel.

— Hallod-e, Márton, rendeljünk mi is villás reggelit, — véli egyikök.

— Isten ments! — okoskodik a másik. — Abból bizonyára csak egy villára valóval adnak; már pedig az kevés a mi gyomrunknak.

Nagyítás.

— Hány éves lehetek én? — kérdi egy negyven évet jóval túlhaladott hölgy.

— Harmincz körül.

— Kópé! Ön mindig *nagyít!*

Furcsa mentség.

Gróf. Hé, János, hisz ez a szivardoboz egészen üres, pedig ma reggel még 30 darab szivar volt benne?

Inas. De méltóságod egész nap nem volt itthon.

Az utcán.

I. jogász. Mit bámulod ezeket a fényképeket? Miért nem mégy inkább előadásra?

2. jogász. Szeretnék megismerkedni tanárainnal.

Hol ég?

N. jogtanárral történt Debreczenben, hogy a mint kongatják a harangot, a juristák mind felugrálnak.

— No, csak maradjanak csöndesen. Önök úgy sem mentik meg a várost!

— Igen ám, de a Ferdinánd-utcában ég! — kiáltja egy derék nebuló.

Az öreg N. ész nélkül ugrik fel s kiabálja:

— Tisztelt uraim! kötelességünk mindnyájunknak embertársaink holmiját menteni!

Egyors fordulatot az idézte elő, hogy N. tanárnak a Ferdinánd-utcában volt a háza. Csakhogy persze nem ott égett.

A féltett hiúság.

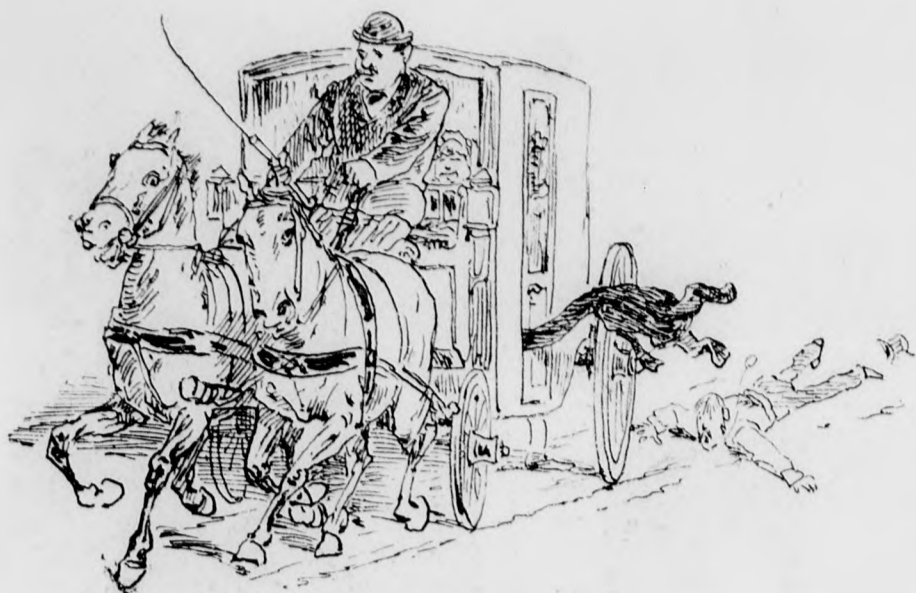
— Báli kaland három képben. —

Tánczosnőjét nyalka Feri
Kocsijába beemeli.
Ajtó zárul, s VI.—VII. körből
A bérkocsi tova gördül.

De Feri sem marad állva,
Oda szorult a frakk szárnya.
S a kocsisnak szólni restel:
Kikacagná a szép Eszter.

A lovakkal versenyt trappol,
Míg ki nem hull im a frakkból...
Vérző orra nem hederít,
Hej! új frakkot ám hol kerít?

A kaszárnya udvarán.

Hadnagy (huszárönkénteshez, kit a ló többször levetett). Talán Mahomet koporsójának megvalósítására vállalkozott a nyereg és az ég között?

A Szabínnók elrablása.

— Ballada. —

Vészkiáltás, fegyverzörej
Hangzik föl az éjben,
A Szabínnok táborában
Minden férfi ébren.

Jaj neked, jaj, gonosz Róma,
Ütött már végórád;
Föl sem építve és már is...
Ébredj, óh igazság!

Apa fiát, vő az apát
Bosszúra serkenti,
És a rémes, csendes éjben
Sürg, forog mindenki.

Csak egy férfi ül nyugodtan
Fejét bura hajtva,
Félre vonul és mintha csak
Beszélni se tudna.

«Hát te, bajtárs, mért kesergesz?
Mért vonulsz el hátra?
Fegyverre föl, hisz ütött már
A bosszú órája!»

«Hagyj busúlnom, jó barátom,
S értsd meg szívem titkát:
Az én nőmet, ... az ... én ... nőmet
— — *A nyakamon hagyták!*»

Zsoldos Béla.

Ferbli contrával.

Sok időn keresztül vigan kártyázgatott egy kedélyes társaság a kaszinóban. A társaság egyik tagja mindig vesített, noha folytonosan mondogatta, hogy ő *minden játékot* pompáson játszik, de állandó malheurrel. Egyszer új tag került a társaságba, s azt sem késett felvilágosítani az illető, hogy ő *minden játékot* játszik, de állandó pechhel.

— Játszott már ön ferblit contrával? — kérdi tőle az új tag.

— Játszottam, — volt válasz.

— Hát hogy megy az? — kérdi a kompánia.

— Bizony már nem emlékszem reá, régen volt, egész elfeledtem.

— Világosítsa fel, kérem, — jegyzi meg a társaság éltető lelke, — hogy megy?

— Hát biz az úgy, — felelé a megszólított, — ha az ember «Kontra» nevű úrral játszik, s én már játszottam. Lássá, kérem, ön nem tud minden játékot.

Korunk gyermeke.

Anya (pár nappal előbb férjhez ment leányához). Ugy-e, boldog vagy, kedves gyermekem?

Menyecske. No iszen boldogabb is lehetnék olyan — *hozománynyal!*

Leánykérőből.

Czvífel Áron. Nü, Dalfi fiom, miért te vadj olejan rosz launéba?

Czvífel Dalfi. Hojd ne lennék rosz launéba, mikor Száli odott nekem edj najd kosár!?

Czvífel Áron (elgondolkozva). Dalfilében, ozért igozán kár valt egészen Donafüldvárro otazni. És miért koptál te kosár?

Czvífel Dalfi. Sopán ozért, mert oztot kérdezte tőlem, hojd van nekem száz florin jövedelem edj hónapra, a mi-bul ütet tisztüsségesen eltarthatom, mert ű minden este friss kvarglit okorja vocsorolni.

Czvífel Áron. Nü, és te mit felelted neki?

Czvífel Dalfi. Oztot feleltem, hojd ninesen és hojd nem vehetek edj olejan leányt, o ki minden este olejan drágo friss vocsorát okor, csopán csak legfúljobb minden szambaton.

A hatás.

Tiszteletes. Azt hiszem, vasárnapi predikációm az őszinteségről és igazságszeretetről oly mély hatást gyakorolt hiveimre, a mely megtermi gyümölcsét.

Kurátor. Meghiszem azt. A predikáció után, a mint hazamentünk, Igazházy mindenkinek elbeszélte az úton, hogy az ő feleségének hamis haja meg foga van.

Ez is választás.

Abszi (elébe tesz jogász barátjának egy darab cigarettát). Parancsolj, válassz!

Berczi. Hogy válasszak, mikor csak egy darabot teszel elélem?

Abszi. Nos hát vagy rá gyujtasz, vagy ott hagyod!

Tehetség.

- Uram, megbecsülhetetlen irodalmi tehetség nyilatkozik fiamban.
- Irodalmi tehetség egy kolportőrben?
- Az ám, csak ő birja elsütni az ön műveit.

Baljóslat.

Kipirúlt az égalj nagyon
Alkonyatkor napnyugaton,
Mintha távol erdő égne,
Lángol mind a felhők széle
S beragyog az éj csöndjébe:
Búcsuzó nap, bús viszfénye...

Járó-kelők hogyha látják,
Eltünődnek, megcsodálják...

Faluvégen cigányvajda,
Füle tövét megvakarja
S dörög: «Rajkóm, mind eldeglesz —
Holnap megint nagy hideg lesz».

Gallovich J.

Mulatság.

- No, tegnap jól mulattunk, Ollós koma.
- Hogy-hogy, Csiszlik sógor?
- Berúgtunk, oszt' a logyikáról értekeztünk, olyan mélyen, hogy a fejem most is dagadt bele.

Biztos szer.

- Hallod-e, anyjuk, nagyon rosszul tanul a kölyök, mi az ördöggel szorítsuk az előmenetelre?
- Hát küldjünk a tanítónak egy véka krumplit.

Négy szem között.

Úr. Oh, kisasszony, én imádom kegyedet!
Hölgy. Ugyan menjen! Nem vagyok én Isten!

Elszólta magát.

— Tíz kiállítási érem tulajdonosa vagyok!
 — Ugyan mit henczeg velök, hisz' nem maga, hanem az ökrei nyerték!
 — Ökreim, az igaz, de én produkáltam őket.
 — Az már más!

Érhetetlen.

— Tudja az ördög, hogy van az, három liter bort megiszom, és mámorban úszik az egész világ!

Nem veszélyes.

Nagynéni (a kert közepén álló Ámor-szoborra mutatva.)
 Csak ennek a nyilaitól óvakodjál, mert azok a legveszedelmesebbek az ilyen leányokra nézve.

Huga. Óh, kedves néni, nagyon téved; hiszen nincs neki — *uniformisa*.

Megrendült bizalom.

Bankár. Sajnálom, de kénytelen vagyok öntől az ezer forintnyi kölcsönt megtagadni.
Kereskedő. De hát miért? Nem fizettem vissza pontosan a tavaly kölcsönzött 600 forintot?
Bankár. Éppen azért! Olyan emberben, a kiből egyszer csalódtam, nem bízom többé!

Megfejtelt közmondás.

Mindenhol jó, de legjobb otthon; — ha anyós nincs a házban.

Megfelelt.

Utazó. Valóban olyan kiterjedt-e itt a határcsempészet, erdész úr?

Erdész. Igen, ez a határcsempészet minden határt átlép.

Szerkesztőségben.

— Kérem az itató papirost!
 — Minek? talán száraz cikkeihez?

Feltalálta magát.

Afrikautazó. Te hét heti bért kívánsz a tevéért, holott csak egy hétig használtam?

Tevéhajcsár. De egy tevének hét gyomra van!

Sokat kíván.

Tanár. Mondja csak, nem tarthatnám fenn a kalapomat, mialatt ön megnyir? ... Olyan léghuzam van itt!...

Nevető fejfak.

I.
Hogyha sokszor akad
Az üveg kezébe
Jusson a halálom
Neked az eszedbe.
Mert ha tán téged is
A guta megtalál
Ide hoz osztán el
A kegyetlen halál.

II.
Borul ez a sírhánt
Egy ablakos tóra
Az iczik zsidónál
Itta magát hótra.

III.
Nyugszik itt a földben
Hittesem Zsuzsánna
Őt esztelen árva
Kesereg utánna.

Miért örül?

A kis Gyuri épen hazafelé ment az iskolából, midőn a szomszédjuk fia nagy örömmel szaladt le elébe.

— Hát te miért örülsz úgy? — kérdi a kis tanuló a czimborát.

— Haj diri dájrom! — ujjong a fiú. — Háj, háj, háj! Nem kell hónap eskolába menni, mert meghótt édesapám!

Budapest, E—s. A szatira kívül esik a tiszta humor keretén, no meg a személyeskedéstől is idegenkedünk. Ez az oka, hogy az ilyesmit politizáló kollegáinknak engedjük át. — Budapest, H. F. Hogy D. bácsira rá lehetett ismerni, az nem valami boszorkányság, hiszen annak idején az unalom velünk is nem egyszer lekapatta klasszikus arcz-élet a könyvmargójára. A legujabb regrutát is glédába állítottuk. — Szabadka, B. B. Nagyon is el van nyujtva, ezért kellett lepárolnunk a kóser alkatrészt az apai közönsügyről. — Miskolcz, G. Örülünk a viszontlátásnak. Hiába, a

poéta mégis csak mindig visszatér első — lapjához. — Budapest, Sz. J. A vers terjedelmével sehogysincsen arányban az ötlet igénytelensége. Az adomák közt van néhány használható. — Budapest, U. Az ötlet ugyan nem új, de legalább friss szószban van föleresztve. — 2. M. Évekkel ezelőtt elmeséltük már a falu nagy boszuságára a dolgot, sőt le is volt akkurátusan pingálva; ismétlésbe pedig nem bocsátkozhatunk. A poéma meg kellett volna komolyabb s a vége se csattan akkorát, mint az ember várná. — Aristophanes. De bizony nem egyre megy! Mert első látszatra jól festettek, később azonban mind a két főveg a lomtárba került. De különben is, ha több fekszik előttünk, könnyebben kiválaszthatjuk közülök azt, mely a lap tartalmával legjobban összefér. Az összefüggést, ha még oly laza is, nem szeretjük, mert föltételezi egy másik cikk olvasását vagy fölidézését, a mi csak zavarólag hat az olvasóra. — Ujvidék, O. Úgy látszik, most már a saját lábán jár. Ketteje azonban ismert ötlet. Rajzait csak vázlatnak használhatjuk, mert ha nem állanak tiszta és határozott fekete vonásokból, fényképezésök lehetetlen. — Alberti-Irsa, P. D. Hihetőleg más lapnak szánta a talány-megfejtést, s megtévedt a czimben, mert mi nem közöltünk mostanában talányokat. — M.-Sziget, B. Már fel is használtuk. — Eger, G. Ezek is a javából valók. — Eger, H. Dávid mondása évekkkel ezelőtt már viszhangra talált lapunkban. A levelezés ötlete sikerült; kár, hogy az alkalmazása nem csattanósabb, a harmadik kép meg éppen hyeroglif, hiszen a levélváltáshoz csak kettőre volt szükség. — Debreczen, H. Az adomák jobbnál jobbak. — Körmöczbánya. Tarde venientibus numerum proximum. — Kalocsa, L. M. Megjöttek ugyan; de későn, elolvasásukra még nem értünk rá. — Garam. Pedig megüzentük, hogy bármily hihetetlennek látszik, mégis igaz lehet. Legközelebb helyet kap.

AZ ELSŐ MAGYAR
GAZDASÁGI GÉPGYÁR RÉSZVÉNYTÁRSULAT
BUDAPESTEN

1. A mezőgazdasághoz egyáltalában szükséges összes saját hazai gyártmányu, elismert kitünő gépeit és talajmívelő eszközeit ajánlja.
2. Minden a gazdasági gépszakmába vágó felvilágosítással és tanácsal szívesen és díjmentesen szolgál.
3. Az összes gyártmányait magában foglaló képes árjegyzékét kívánatra készséggel megküldi.
4. A gyártelep Budapesten, külső váci-út 7. szám alatt van és annak megtekintése érdeklődőknek készséggel megengedettik.

Levél-czím:

Első magyar gazdasági gépgyár
részvénytársulat
Budapesten, külső váci-út 7.

MEGHIVÁS

a „Pesti magyar kereskedelmi bank“

51. rendes közgyűlésre,

mely 1893. évi márczius 11-én d. u. 6 órakor
a bank helyiségében megtartatni fog.

TÁRGYAK:

1. Az igazgatóság jelentése.
2. A felügyelő bizottságnak jelentése, a mérleg megállapítása, a nyereség felosztása iránti határozat, és a felmentés megszavazása.
3. Igazgatósági választások.
4. A felügyelő bizottság választása.

☞ Az alapszabályok 19., 20., és 21. §§-ai értelmében minden részvényes, kinek részvényei 3 hónappal a közgyűlés előtt a bank könyveiben nevére be vannak jegyezve, jogosítva van a közgyűlésben részt venni, vagy magát meghatalmazott által helyettesíttetni, kinek azonban szintén részvényesnek kell lennie.

A szavazati jog érvényesítése céljából a részvények szelvényekkel együtt, az alapszabályok 18. §-a értelmében folyó évi márczius hó 8-ig a bank értékpapír-pénztáránál leteendők, hol is az 1875. évi XXXVII. t.-cz. 198. §-a és az alapszabályaink 45. §-a értelmében a megvizsgált évi mérleg, a felügyelő bizottság jelentésével együtt, 8 nappal a közgyűlés előtt átvehető.

Budapest, 1893 február hó.

Az igazgatóság.

MAGYARHON ELSŐ. LEGNAGYOBB ES LEGIOBB HIRNEVŰ ÓRAÜZLETE.

Alapítva 1847.

Brausweller János
Szegeden, Ca. és kir. kizárólagosan
szab. chronometer- és műórák, főállalója
a remontoir inga-óráknak,
stb. stb.

ÓRAK, EKSZEREK 10-évi jótállással
RÉSZLETFIZETÉSRE

Képes árjegyzék bérmentve. Javítások pontosan eszközöltek.

A „Franklin-Társulat“ kiadásában Buda-
pesten megjelent és minden könyvtár-
nál kapható:

Falusi történetek

Irta

Könyves Tóth Kálmán.

Ára a 2 kötetnek füzve 1 frt,
vászonkötésben 1 frt 40 kr.

Tartalom: Nemzetes ur ördöge. Javas asszony keresztleánya. — A keresztlevél. — A honvéd lánya. — Hitelné asszonyság és kedves férje. — Tökési bácsi és mostoha fia. — Ujmódi Zsófi. — Szegény teensasszony. — Karácsony angyala. — A pénz árnyéka. — Rebeka, a szegény zsidóleány. — Miért némult el a vörös kakas. — Söprünyél a házasságrontó. — Az elillant hónap, vagy hová lett a februárius. — Csak néhány hajszál. — A vasuti ör. — A szél hozta, a víz vitte.

Magyar közmondások gyűjteménye.

Különös tekintettel az élet
bölcsejgre és a nevelésre.

Több mint 6000 közmondás.

Rendszerbe foglalta

Almásy János.

Ára a 2 kötetnek füzve 1 frt,
vászonkötésben 1 frt 40 kr.

IGY VAN JÓL!

Vig regény.

Irta

DEGRÉ ALAJOS.

Ára füzve 1 frt.

A «Franklin-Társulat» kiadásában Budapesten
megjelent és minden könyvkereskedésben kapható:

A SZENT.

TÖRTÉNETI ELBESZÉLÉS.

IRTA

MEYER KONRÁD FERDINAND.

FORDITOTTA

PÉTERFY JENŐ.

KIADJA A KISFALUDY-TÁRSASÁG.

Ára füzve 1 frt. — vászonkötésben 1 frt 50.

A Franklin-Társulat kiadásában Budapesten megjelent
és minden könyvkereskedésben kapható:

GYULAI PÁL KÖLTEMÉNYEI.

A KÖLTŐ ARCZKÉPÉVEL.

Második bővített kiadás. Diszkötésben 5 frt.

GYULAI PÁL

*

EGY RÉGI UDVARHÁZ UTOLSÓ GAZDÁJA.

Dörre Tivadar rajzaival. — Harmadik kiadás.

Diszkötésben 2 frt.

GYULAI PÁL

*

NŐK A TÜKÖR ELŐTT.

BESZÉLY.

Feszty Árpád rajzaival. — Harmadik kiadás.

Füzve 1 frt 40 kr. — Diszkötésben 2 frt.

MEYER KONRAD FERDINAND

*

JENATSCH GYÖRGY.

REGÉNY.

Fordította S. M.

Ára füzve 2 frt. Diszkötésben 2 frt 50.

Nagy képes ár-
jegyzék ingyen
és bérmentve!!

Sternberg Armin és Testvére

Ugyszintén har-
monikáról szóló
külön árjegyzék

Hangszer - Ipar - Telep

Saját készítményű mindennemű
vonó-, verő-, fa- és rézfúvó-hang-
szerek s azok kellékei és hozzá-
valóinak nagyválasztéku raktára

Mindennemű hangszerek
javítása pontosan eszközöltetik!

Budapest, Kerepesi ut 36.

GUMMI

és halhólyagok, francia gyártmány
(ártalmatlanságért jótállás), orvosi
tekintélyek és szaklapok által meg-
beszélve és különösen ajánva. Tu-
czatonként 60 kr., 1, 2, 3, 4 és 5 frt.
Capotes Americains testja 2 frt.
Sajeti Sponges női óvszerek, Prof.
Lister módszere, testja 1, 2, 3 és
4 frt. **Ujdonságok.** *Pelyporus*
avantage 1 frt 50 kr. Ujjonnan javi-
tott női óvszer 1886. márcz. 22. óta
forgalomban, nagy előnyökkel bir
nagy kedveltség miatt. Valódián csak

Feitel Lipótnál

kapható, Wien I., Kärnthner-
strasse Nr. 63 U. cs. k. keres-
kedelmi törvényszékiileg bejegyzett
czég és Páris. 13. **Eues peti-
tes Ecuries**, készpénz vagy után-
vét mellett. Egyetlen párisi képvise-
let Ausztria-Magyarország részére.
Egy teljes, használható 12 darabot
tartalmazó minta-collectio 1 frt 80
kr.-ért. Magyar levelezés.

Hazánk legkedveltebb savanyuvize.
Borral használva kiterjedt kedveltségnek örvend
a mohai
ÁGNES
forrás.

Legjobb asztali és üdítőital. Kifünő szolgálatot tesz az emésztési zavaroknál.

A Kolera megbetegedés ellen präservatív gyógyszernek bizonyult.

Friss töltésben mindenkor kapható

Édeskuty L. es és kir. és szerb kir. udvari szállitónál Budapest.

Ugyszintén minden gyógyszerárban, fűszerkereskedésben és vendéglőben.

A «Franklin-Társulat» kiadásában Budapesten megjelent és minden könyvkereskedésben kapható:

Gyakorlati francia nyelvtan

Utmutatás a francia nyelvnek gyors, könnyű és alapos megtanulására.

Irta

TIPRAY JÁNOS.

Ára vászonkötésben 1 frt 40 krajczár.

Hat aranyérem, díszkereszt és díszoklevelek.

Cognac
Gróf Esterházy Géza
saját gyártmánya

orvosi tekintélyek által ajánlva felette kellemesen és jól izlik, minőség tekintetében bármelyik francia gyártmánnyal versenyezhet, ára pedig sokkal olcsóbb.

Különlegesség
a * cognac,**
mely mindenütt kapható.

Cognacunk tiszta borból idegen anyagok hozzávegyítése nélkül francia mód szerint készül, s ezért járványos betegségeknek, különösen **kolera** ellen óvszerül sikerrel használható.

A Gróf Esterházy Gézaféle cognacgyár igazgatósága
Budapest, VI., külső váci-út 23.

Páris, Lipcse, Bordeaux, Nizza, Berlin, Brüsszel.

Csak akkor valódi, ha a sértetlen dugón ez az égetett felírás van: «Gróf Esterházy Géza.»
Szakértői vélemény: A forgalomban levő valódi francia cognacokkal vetekedheti

A «Franklin-Társulat» kiadásában Budapesten megjelent és minden könyvkereskedésben kapható:

OLCSÓ KÖNYVTÁR

Szerkeszti

GYULAI PÁL.

Legújabb megjelent füzetek:

308. füzet. **Kis Zakar.** Tündérmese. Irta *Hoffmann E. T.* Amadé, fordította *Csernátoni Gyula.* Ára füzve ... 30 kr.
310. « **Korképek.** Irta *Kozma Andor.* Ára füzve ... 20 «
317. « **Francia beszélyek.** Fordította *Csiky Gergely.* — *Armandine (Deslys).* — *Lydia (Madame Ancelet).* — Egy órai órallás (*Paul Célières*). — Mikulás bácsi (*Eugène Muller*). — A boérek (*Bréhat*). Ára füzve ... 30 kr.
318. « **A vasfejü.** Történeti beszély a kalóz-életből. *Aimard* Gusztáv után fordította *Csiky Gergely.* Ára füzve ... 30 kr.
319. « **A szép Anikó.** Elbeszélés. *Marmontel* után átdolgozta *Kazinczy Ferencz.* Bevezetéssel *Veszely Ödöntől.* Ára füzve ... 20 kr.
320. « **Ruy Blas.** Szomorújjáték öt felvonásban. Irta *Hugo Victor.* Francziából fordította ifj. *Szász Béla.* Ára füzve ... 40 kr.
321. « **Thaïs.** Irta *France Anatol.* Francziából ford. *Sz. F.* Ára füzve 50 kr.
323. « **A bálkirálynő.** Vigjáték egy felvonásban. Irta *Berczik Arpád* Második kiadás. Ára füzve ... 20 kr.

A «Franklin-Társulat» kiadásában Budapesten megjelent és minden könyvkereskedésben kapható:

ÉVA LEÁNYAI.

HÉT TÖRTÉNET.

Irta

VADNAI KÁROLY.

KIADJA A KISFALUDY-TÁRSASÁG.

Ára füzve 1 frt 20 kr. — Díszkötésben 1 frt 60 kr.

Tartalom: Bevezetés. — Az őrangyal. — Lili comtesse. — Az asztalfiók nagy titka. — A szörnyeteg. — A játékszer. — A kain-jegyek. — A «paradicsom»-ban.

A **Franklin-Társulat** kiadásában Budapesten megjelent és minden könyvárusnál kapható:

A VIRÁGKERTÉSZET KÉZIKÖNYVE.

SZERKESZTETTE

MORVAY KÁROLY.

208 ábrával.

Ára füzve 1 frt 60 kr., kemény kötésben 2 frt.